

ادامه از صفحه اول

اهل سنت ایران

شرق: قانون است؛ اما نظام بانکی علاقه‌ای به اجرای آن ندارد.
براساس ماده ۱۶۹ مکرر اصلاح قانون مالیات‌های مستقیم، بانک‌ها و مؤسسات مالی مکلف هستند حساب‌هایی با تراکنش بالای ۵۰۰ میلیون تومان در سال را به سازمان امور مالیاتی بفرستند؛ اما به گفته مدیرکل دفتر اطلاعات مالیاتی سازمان امور مالیاتی چنین اتفاقی نمی‌افتد و بانک‌ها از قانون تمکین نمی‌کنند.
علی عسکری، رئیس پیشین سازمان امور مالیاتی، این اقدام بانک‌ها را ناشی از نگرانی از روشن شدن اشتباهات سیستم بانکی می‌داند و خطاب به بانک‌ها می‌گوید، نگران نباشید این اطلاعات را بر ملا نمی‌کنیم.طبق قانون، بانک‌ها و مؤسسات اعتباری و مالی باید اطلاعات حساب‌های بانکی را در اختیار سازمان مالیات قرار دهند؛ اما با وجود گذشت دو سال این اطلاعات حبس شده و سازمان سر کار است.
مدیرکل دفتر اطلاعات مالیاتی سازمان امور مالیاتی اوایل مرداد از ضرب‌الاجل تعیین‌شده برای دریافت اطلاعات حساب‌های بانکی خبر داده و عنوان کرده بود، در راستای تفاهم و جلسات مشترک با بانک‌ها و مؤسسات مالی باید اطلاعات حساب مشتریان حداکثر تا پایان مرداد ارائه شود تا سازمان امور مالیاتی با دست پر اظهارنامه‌های مالیاتی عملکرد سال ۹۵ را رسیدگی کند؛ اما تا حالا خبری نیست که نیست.
به گفته مسئولان مالیاتی، اطلاعات ۴۲۰ میلیون حساب بانکی باید جمع‌آوری شود و حداقل صد میلیون آن برای تعیین مالیات‌ها ضروری است. طبق قانون بودجه سال ۹۶ درآمد‌های مالیاتی به همراه بخش واردات ۱۱۶هزارو ۴۰۰ میلیارد تومان مصوب شده که سهم سازمان مالیاتی از مالیات‌های مستقیم ۵۶هزارو ۸۷۰ میلیارد تومان و مالیات ارزش افزوده ۲۷هزارو ۴۸۰ میلیارد تومان است؛ بنابراین رقمی حدود ۸۵ تا ۹۰ هزار میلیارد تومان باید امسال وصول شود که مستززم دریافت اطلاعات است؛ اما حالا حدود ۴۰۰ و مؤسسه مالی و اعتباری موجود، وقعی به قانون نمی‌نهند و تخطی از قانون را در برنامه‌های خود قرار داده‌اند.

جوسازی می‌کنند

علی عسکری، رئیس سابق سازمان امور مالیاتی، در گفت‌وگو با «شرق» دراین‌باره می‌گوید: نظام بانکی بیهوده نگران است که اطلاعاتش افشا شود؛ زیرا نظام مالیاتی کشور این اطلاعات را به صورت مجرمانه در نزد خود نگاه می‌دارد و هیچ کاری جز تطبیق اطلاعات انجام نمی‌دهد.
به گفته عسکری، آنچه اکنون دربار افزایش اطلاعات مطرح می‌شود، جوسازی‌ای بیش نیست. این مقام مسئول پیشین به نگرانی نظام بانکی

اقتصاد

چرا بانک‌ها اطلاعات حساب‌های مشتریان خود را مخفی می‌کنند؟

فرار دانه‌درشت‌ها به کمک بانک‌ها

بانکی

بازرگانی

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

بانک

حساب‌های جاری است، می‌گوید: سیستم بانکی صرفا نگران نشت اطلاعات به بیرون است. در همه دنیا، برای دریافت مالیات، سیستم‌های یکپارچه وجود دارد اما درعین‌حال امنیت مشتریان محفوظ است.رئیس‌زاده در پاسخ به این پرسش که این اقدام تا چه اندازه به خروج سرمایه از بانک‌ها منتهی می‌شود، می‌گوید: اگر فردی بخواهد در کشور فعالیت کند، هیچ جایی امن‌تر از بانک وجود ندارد. درحال‌حاضر بازار ملک و مستغلات را رکود مواجه است، بازار ارز و طلا با نوساناتی همراه است و تجربه خوبی از گذشته در آن برای فعالان اقتصادی وجود ندارد و بازار سرمایه نیز ریسک‌های خود را دارد. مجموعه این عوامل سبب می‌شود افراد سپرده‌های خود را به‌ترشردن وضعیت از بانک خارج نکنند.او به ترغندهایی که افراد برای فرار مالیاتی استفاده می‌کنند، اشاره می‌کند و می‌گوید: اقداماتی مانند تقسیم سپرده در حساب‌هایی با نام‌های دیگر، درسره‌های خاص خود را دارد و مشکلاتی را برای افراد به همراه می‌آورد. به‌عنوان نمونه، ممکن است فردی که حساب به نام اوست، فوت کند و وراث ادعای مالکیت حساب را داشته باشد که این مسئله می‌تواند برای دارنده اصلی حساب ایجاد مشکل کند. مگر کسی که فعالیت‌های خارج از کشور داشته باشد و منابع را به ارز تبدیل کند و به کشور دیگری برای فعالیت اقتصادی ببرد. بنابراین تنها خطر خروج ارز از کشور است که در گذشته و در زمان تحریم رخ داده است.رئیس‌زاده در پاسخ به این پرسش که گردش مالی سالانه ۵۰۰ میلیون تومان چه افرادی را دربر می‌گیرد، می‌افزاید: از زمانی‌که نرخ ارز روند صعودی به خود گرفت، تعداد این افراد بسیار زیاد شده است.
باین‌حال می‌توان گفت تعداد این افراد حقوقی یا حقیقی در بین خصوصی‌ها زیاد نیست اما در بین خصولتی‌ها و شرکت‌های بزرگ، بسیار رواج دارد. عضو شورای پول و اعتبار در پاسخ به این پرسش که این حساب‌ها عمدتا متعلق به چه افرادی هستند، می‌گوید: این حساب‌ها عمدتا به سیستم‌های دلالی پنهان برمی‌گردد. یعنی کسانی که در پشت پرده کار می‌کنند و دفتر و دستک درشتی ندارند و منابع مالی بی‌شماری در اختیارشان است. بعضی اشخاص هم هستند که روی صحنه هستند اما واقعا منابع به آنها تعلق ندارد و یک‌سری از ازمایه‌تران پششان هستند.او با بیان اینکه شفافیت‌هایی از جمله این عملکرد سازمان امور مالیاتی به مرور زمان می‌تواند به از بین‌رفتن چنین فعالیت‌هایی منتهی شود، می‌افزاید: در این سیستم افرادی که فرار مالیاتی دارند، کم‌کم آشکار می‌شوند.

پزشکیان خاطرنشان کرد: بانک نباید برای کسی که قصد کارآفرینی دارد وجه نقد به‌عنوان تسهیلات پرداخت کند، بلکه باید کارگاه آن فرد را به وسایل و ابزار مورد نیاز تجهیز کند؛ در این صورت تسهیلات به‌صورت هدفمند پرداخت شده و دیگرکسی نمی‌تواند برای انجام کاری تسهیلات دریافت کرده و آن را در حوزه دیگری مصرف کند که این کار قطعا به اشتغال و تولید کمک خواهد کرد.
با اصلاح سیستم داده‌ها، کسی نمی‌تواند سر بانک کلاه بگذارد
او با بیان اینکه باید از تجربه صحیح و علمی کشورهای دنیا در بانکداری استفاده کنیم، افزود: اگر سیستم بانکی به‌درستی کار خود را انجام دهد و اصلاح داده‌ها انجام شده باشد، دیگر کسی نمی‌تواند سر بانک را کلاه بگذارد و با این روش می‌توان از بروز فساد مالی، رشوه‌و رانت و فرار مالیاتی جلوگیری کرد.
پزشکیان با تاکید بر یکپارچه‌شدن سیستم داده‌ها و اطلاعات افراد در نظام بانکی، مالیاتی و گمرکی تصریح کرد: این سازمان‌ها باید اطلاعات افراد را به‌صورت دقیق و متمرکز داشته باشند؛ به‌طوری‌که اگر کسی مشمول پرداخت مالیات است و آن از سر باز می‌زند، زمانی‌که برای عملیات بانکی به بانک مراجعه می‌کند، حساب او به طور خودکار قفل شود.

نایب‌رئیس مجلس شورای اسلامی تصریح کرد: به‌عنوان نمونه در خارج از کشور شما تا پیش از آن که پاسپورت و شماره آن را به مأمور مربوطه ندهید، اجازه خردکردن ۵۰۰ یورو را نخواهید داشت؛ درحالی‌که در کشور ما این اتفاق نمی‌افتد و هر کسی می‌تواند بدون حساب و کتاب مبالغ زیادی نفقهت را در حساب‌ها جابه‌جا یا در صرافی‌ها تبدیل به ارز کند. نماینده مردم تبریز، آذرشهر و اسکو در مجلس شورای اسلامی با اشاره به اینکه پول بدون منشأ و حساب و کتاب در نظام بانکی دنیا معنا ندارد، تاکید کرد: قانون FATF نیز همین را می‌گوید و به معنای زمان تولد و مرگ پول است و در این صورت است که هیچ پولی گم نمی‌شود و نمی‌توان آن را بدون حساب به فرد دیگری انتقال داد. او با بیان اینکه ما در مجلس هر کاری که بتوانیم برای اصلاح قوانین بانکی انجام خواهیم داد، تصریح کرد: یکی از مهم‌ترین کارهایی که بنده در مجلس پیگیری می‌کنم با کمک همه دستگاه‌ها و قوای دیگر آن را به نتیجه برسانیم، همین اصلاح نظام داده‌ها و اطلاعات است.

می‌توان پول حاصل از کالای قاچاق را رصد کرد
نایب‌رئیس مجلس شورای اسلامی با بیان اینکه با ارتقای سیستم داده‌ها می‌توان از قاچاق کالا جلوگیری کرد، افزود: هرچند کالای قاچاق به‌صورت رسمی وارد کشور نمی‌شود اما به‌رحال پول آن برمی‌گردد و وارد چرخه پولی کشور می‌شود؛ از این رو می‌توان آن را رصد کرد.

محمدرضا حسین‌زاده، مدیرعامل بانک ملی ایران نیز در این نشست تصریح کرد: قوانینی که در حوزه بانکداری و نظارت بانک مرکزی بر بانک‌ها وجود دارد به‌گونه‌ای است که متأسفانه به بانک با سابقه ملی همان نگاهی می‌شود که به یک بانک خصوصی تازه‌تأسیس می‌شود؛ درحالی‌که رسالت بانک ملی کمک به توسعه کشور است. حسین‌زاده با اشاره به وجود سه‌هزار و ۳۰۰ شعبه بانک ملی در کشور افزود: متأسفانه شرایط به‌گونه‌ای است که از این تعداد شعبه دو هزار شعبه زیان‌ده هستند که می‌توانند همین امروز تعطیل شوند اما ما به دلیل رسالتی که داریم، نمی‌توانیم چنین کاری انجام دهیم و مردم را از خدمات بانکی محروم کنیم. او افزود: قبل از تحریم‌ها با ۸۰۰ بانک دنیا همکاری کارگزاری داشتیم که این‌ن تعداد در زمان تحریم‌ها به صفر رسید اما بعد از برجام با کشایش صورت‌گرفته این همکاری با ۱۴۰ بانک برقرار شده و در حال انجام است که البته آنها بانک‌های متوسطی هستند.

شرق: اشتغال‌زایی به اصلی‌ترین دغدغه دولت‌های اخیر ایران تبدیل‌شده است. همه دولت‌ها هم آمارهای مختلفی از میزان اشتغال‌زایی ارائه داده‌اند و خود را واجد بیشترین میزان ایجاد فرصت شغلی دانسته‌اند. نمونه آن هم دولت‌های نهم و دهم بود که تاکید می‌کرد سالانه بیش از ۵۰۰ هزار فرصت شغلی ایجاد کرده؛ اما درنهایت مشخص شد که میزان اشتغال‌زایی هشت‌ساله احمدی‌نژاد، چیزی حدود صفر بوده است. این موضوعی است که علی ربیعی از آن به‌عنوان «سندرم اشتغال‌زایی» یاد می‌کند و اعتقاد دارد باید روی سیاست‌های بازار کار متمرکز شویم. او که در نخستین کارگاه بین‌المللی مطالعات بازار کار صحبت می‌کرد، گفت: «پنجره جمعیتی در ایران امروز یک واقعیت است و معتقد هستم در کوتاه‌مدت این پنجره جمعیتی موجب افزایش بی‌کاری می‌شود؛ بنابراین فشار جمعیت در حوزه بازار کار را باید به فرصتی در راستای رشد سوق دهیم». به گفته ربیعی، اقتصاد ایران در بهترین حالت ممکن می‌تواند ۵۰۰ هزار شغل در سال ایجاد کند؛ بنابراین باید سیاست‌های مبتنی بر مدیریت بازار کار را در پیش بگیریم؛ «در راستای دستیابی به چنین هدفی، باید تا ۲۲ تا ۲۳ هزار میلیارد تومان از تولید ناخالص ملی را به بازار کار اختصاص دهیم و این میزان از سرمایه می‌تواند از طریق افزایش دریافت مالیات صورت گیرد؛ بررسی‌ها نشان می‌دهد که حتی وقتی دولت‌ها با مشکل نقدینگی دست‌وپنجه نرم می‌کنند، باید سرمایه به بازار کار تزریق شود؛ اما به دلیل سندرمی که در برنامه‌های موجود در زمینه اشتغال‌زایی داشتیم، نتوانستیم در دهه اخیر موفق عمل کنیم». وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی ادامه داد: ایران یک درصد جمعیت کل جهان را به خود اختصاص داده؛ درحالی‌که ۹٫۱ درصد جمعیت شاسغل را دارد که این بی‌تأسیسی، مشکلات و نیازهای متعددی را به وجود آورده است. او با بیان اینکه عمده مشکلات حوزه

یادداشت

وقتی اصل مشکل فراموش می‌شود

عدم شفاف‌سازی قراردادهای جدید خودروسازان خارجی با قطعه‌سازان و... از سوی دیگر نمایندگان خودروسازان و مسئولان دولتی با موافقت ضمنی با بعضی از موارد فوق، مشکلات را عمدتا متوجه قطعه‌سازان کردند و «رقابت‌پذیری» پایین بسیاری از قطعات تولیدی و ضرورت ارتقای تکنولوژی و بسط همکاری آنان با خودروسازان خارجی و نیز بالا بردن کیفیت محصولات با ادغام بنگاه‌های قطعه‌ساز و... در ضرورت‌های اصلی برای حل مشکلات این صنعت عنوان کردند. طرف‌های خودروساز و دولتی‌ها، موضوع معوقات چندماهه را نیز رویه‌ای معمول در چند دهه اخیر عنوان می‌کردند که قطعه‌سازان باید با آن بسازند. نکته مهم مغفول‌مانده در این محاجه به نظر بی‌توجهی به ریشه مشکلات صنعت خودروسازی کشور است.
مروری بر روند خودروسازی در کشورمان نشان می‌دهد سیاست اصلی صنعت خودرو در کشورمان در دوره‌های طولانی، سیاست «جایگزینی واردات» و در نتیجه غفلت از روند سریع تحولات

تکنولوژیک در این صنعت در جهان بوده است. همین سیاست غلط درون‌گرایانه مانع از شکل‌گیری مناسب حلقه‌های پیشین و پسین در این صنعت شده و شاهد جزایری عمدتا جداگانه از هم یا مجموعه‌هایی با بهره‌وری پایین در این رشته صنعتی هستیم. از سوی دیگر به سبب حمایت‌های ناکارآ از تولیدات داخلی خودرو و قطعات در قالب ممنوعیت واردات یا وضع تعرفه‌های بالا و...، تشدید شکاف بین محصولات داخلی و خارجی را شاهد بوده‌ایم. مشکل بزرگ دیگر در این صنعت، وضعیت بنگاه‌های خودروسازی است. چنان‌که اگرچه به ظاهر دو شرکت بزرگ خودروسازی، خصوصی‌اند، ولی درواقع بنگاه‌های شبه‌دولتی‌اند که نامشخص‌بودن وضعیت مالکیت این دو کمپانی بزرگ که سهم بیش از ۸۲ درصدی بازار خودروی کشور را در اختیار دارند در مدیریت آنها تأثیر سوء بسیار نهاده و می‌نهد. اکنون که به نظر می‌رسد با عقد قرارداد با «رنو» در آغاز سرفصل جدیدی در این صنعت قرار داریم و بین سه گزینه ادامه حمایت‌های

حسین حقگو کارشناس اقتصادی

به‌تازگی در جلسه‌ای در اتاق تهران مشکلات صنعت قطعه‌سازی خودرو با حضور نمایندگان این بخش و نمایندگانی از خودروسازان و مسئولان دولتی متولی این حوزه مورد بررسی قرار گرفت. در این جلسه نماینده انجمن قطعه‌سازان به نیابت از حدود چهار عضو خود به مشکلات این بخش اشاره کرد و خواستار رفع آنها شد. از جمله مهم‌ترین مشکلات طرح‌شده از سوی وی عبارت بودند از: عدم پرداخت به‌موقع مطالبات سررسیدشده اعضا، عدم قیمت‌گذاری مناسب قطعات با توجه به افزایش ارزش مبادلاتی، ورود قطعات بی‌کیفیت خارجی، هزینه‌های بالای به‌روزرآوی فناوری تولید قطعات،